

Politidirektoratet
Postboks 2090 Vika
0125 Oslo

Kripos

Deres referanse:
20/125583-3

Vår referanse:
20/146332 - 1

Dato:
09.12.2020

Høring - forslag til endringer i tvisteloven mv.

Det vises høring fra Justis- og beredskapsdepartementet om forslag til endringer i tvisteloven mv., med tilhørende oversendelsesbrev fra Politidirektoratet av 30. oktober 2020. Det ble i oversendelsesbrevet bedt om innspill innen 1. desember 2020. Kripos har etter dialog med direktoratet fått utsatt frist til 4. desember 2020. Vi beklager den ytterligere forsinkelsen.

Kripos gir i det følgende innspill til punkt 2, 4 og 10 i høringsnotatet.

1. Til punkt 2, unntak fra vitners plikt til å oppgi personalia i barnevernssaker

a. Innledning

Departementet foreslår endringer i tvisteloven § 24-8 for å ivareta behovet for anonym vitneførsel i barnvernssaker. Kripos støtter forslaget, men har noen merknader til utformingen. Videre ser Kripos et behov for å kunne føre anonyme vitner i alle saker hvor en av partene har adressesperre. Det redegjøres nærmere for vårt syn i det følgende.

b. Kort om adressesperre

Adressesperre er et tiltak som kan iverksettes for å beskytte trusselutsatte personer. At en person er trusselutsatt vil si at personen står i fare for å bli utsatt for alvorlig kriminalitet rettet mot liv, helse eller frihet. Det kan typisk være ofre for vold i nære relasjoner eller æresrelatert vold, vitner og informanter. Vedtak om adressesperre kan fattes av politiet og barnevernet i henhold til folkeregisterloven § 10-4.

Det finnes to typer adressesperre. Adressesperre kode 7 innebærer at den trusselutsattes adresse ikke skal utgis til private. Adresseopplysninger er likevel tilgjengelig for offentlige myndigheter som har tilgang til opplysninger fra folkeregisteret, fra kopiene hos offentlige myndigheter eller fra en av distributørene av folkeregisteret. Kode 7-adresseopplysninger er gradert fortrolig i henhold til beskyttelsesinstruksen.

Adressesperre kode 6 innebærer at opplysninger om den trusselutsattes adresse er gradert strengt fortrolig i henhold til beskyttelsesinstruksen. Personer med adressesperre kode 6 vil ved overføring av folkeregisterkopiene ikke være registrert med bostedsadresse. I politiets saker om adressesperre kreves det at den trusselutsatte flytter før en adressesperre kode 6 blir iverksatt. I tillegg blir personer som får innvilget kode 6 ofte anbefalt å bytte navn, slik at

Kripos

vedkommende ikke kan identifiseres ved hjelp av dokumenter hvor navn fremkommer. Kode 6-adresseopplysninger er gradert STRENGT FORTROLIG i henhold til beskyttelsesinstruksen.

c. Gradering av adresseopplysninger i politiet

Adressesperre etter kode 6 er, med unntak av fiktiv identitet, det mest inngripende beskyttelsestiltaket politiet har til disposisjon, og tiltaket iverksettes først dersom andre beskyttelsestiltak ikke anses tilstrekkelige. Adressesperre etter kode 7 er i seg selv mindre inngripende men kombineres ofte med andre beskyttelsestiltak. Kripos er nasjonalt kontaktpunkt for adressesperre, og forvalter og utvikler adressesperre som metode.

Politiets beslutning om gradering av adresseopplysninger fattes på grunnlag av en trusselvurdering. Trusselvurderingen utarbeides av personer med spesialkompetanse innenfor fagområdet. Politiet foretar en vurdering av trusselutøvers intensjon og kapasitet for å kunne anslå sannsynligheten for at en trussel vil avstedkomme en kriminell handling. I tillegg vurderes den trusselutsattes sårbarhet, det vil si vedkommendes evne til å nyttiggjøre seg av politiets beskyttelsestiltak. Den enkelte informasjon og informasjonskilde klassifiseres ut i fra informasjonskildens pålitelighet og informasjonens troverdighet.

Dersom den trusselutsattes adresse blir gradert strengt fortrolig, må den trusselutsatte flytte i forbindelse med at graderingen trer i kraft, slik at den nye adressen er den som blir gradert. Dette er for å unngå at det finnes en knytning i offentlige eller private registre mellom den trusselutsatte og den graderte adressen. Dersom den trusselutsatte bor sammen med andre husstandsmedlemmer, blir også disse personenes adresse gradert, slik at det ikke er nok å kjenne identiteten til et annet husstandsmedlem for å finne adressen.

d. Gradering av adresseopplysninger i barnevernet

Barnevernet kan i henhold til folkeregisterloven § 10-4 fatte vedtak om adressesperre i barnevernssaker. Så vidt vi forstår fatter barnevernet normalt kun vedtak om at barnets adresse graderes. Andre personer som bor på samme adresse omfattes som regel ikke av graderingen.

e. Merknader til forslaget om endringer i tvisteloven § 24-8

Kripos mener at å kunne føre anonyme vitner i sivile saker er viktig for å ivareta sikkerheten til trusselutsatte personer, og støtter således at det inntas bestemmelser om dette i tvisteloven. Det bør imidlertid kun være anledning til å føre anonyme vitner i de tilfellene hvor anonym vitneførsel er et nødvendig tiltak for å forhindre lokalisering av den trusselutsatte.

Departementet foreslår at det skal være anledning til å føre anonyme vitner i saker hvor barnevernet har fattet beslutning om skjult adresse i henhold til barnevernloven § 4-19 annet punktum eller § 4-29 femte ledd fjerde punktum. I henhold til høringsnotatet er det ingen automatikk i at et vedtak om skjult adresse skal medføre en beslutning om gradering av adresseopplysninger i folkeregisteret.¹ Kripos legger således til grunn at det vil finnes tilfeller hvor barnevernet har fattet vedtak om skjult adresse, men hvor opplysninger om barnets adresse ikke er gradert i folkeregisteret.

I tilfeller hvor barnevernet har fattet vedtak om skjult adresse uten at barnets adresseopplysninger er gradert i folkeregisteret, vil en trusselutøver kunne få rede på hvor barnet oppholder seg ved relativt enkle midler, for eksempel gjennom å bruke Skatteetatens

---

¹ Jf. høringsnotatet side 7 første avsnitt.

skjema for bestilling av ikke-taushetsbelagte opplysninger.² Denne muligheten forenkles betydelig dersom allmenheten får mulighet til å gjøre online oppslag i ikke-taushetsbelagte opplysninger i folkeregisteret.³ Etter hva Kripos kjenner til, endrer barnevernet ikke barnets navn når de fatter et vedtak om skjult adresse. For en forelder som kjenner barnets navn og fødselsnummer vil det således, uavhengig av hvilke opplysninger som har kommet fram i rettsaken, være uproblematisk å slå opp barnets adresse i folkeregisteret dersom barnevernet ikke har fattet vedtak om gradering av barnets adresseopplysninger.

Kripos stiller spørsmål ved om det er forholdsmessig å føre vitner anonymt for å beskytte adresseopplysninger i tilfeller hvor adresseopplysningene enkelt er tilgjengelige gjennom andre kanaler. Det foreslås derfor at vilkåret for å føre vitner anonymt i barnevernssaker knyttes til hvorvidt det er fattet vedtak om graderte adresseopplysninger i henhold til folkeregisterloven § 10-4.

Hva gjelder ivaretagelsen av retten til kontradiksjon, er Kripos enig med departementet i at det vil være mindre betenkelig å føre vitner anonymt dersom vitnets rolle er kjent for sakens parter og for retten. Etter Kripos' syn bør vitnets personalia alltid oppgis til retten, men uten at partene har rett til innsyn og uten at opplysningene føres i rettsboken jf. forslag til tvisteloven § 13-6 første ledd annet punktum og § 14-1 tredje ledd.

f. Behov for anonymitet i andre saker

Departementet skriver i høringsnotatet⁴ at spørsmålet om anonym vitneførsel i andre saker enn barnevernssaker bør vurderes i en eventuell helhetlig gjennomgang av behovet for anonym vitneførsel i sivilprosessen. Kripos' erfarer imidlertid at det p.t. eksisterer et presserende behov for lovgivning som gir trusselutsatte personer som lever på adressesperre mulighet til å opptre i retten under gammelt eller fiktivt navn, og uten å oppgi bopel, arbeidssted eller andre geolokaliserende opplysninger. Dette er særlig aktuelt i saker hvor trusselutøver og trusselutsatt har felles barn og trusselutøver reiser sak om foreldreansvar, fast bosted eller samvær i henhold til barneloven kapittel 7 avsnitt III.

Når en trusselutøver reiser sak i henhold til barneloven kapittel 7 avsnitt III om foreldreansvar, fast bosted eller samvær for barn han eller hun har med trusselutsatte, er det viktig at den trusselutsatte foresatte og barnas nye navn, bopel, arbeidssted, skole og andre geolokaliserende opplysninger ikke blir tilgjengeliggjort for trusselutøver gjennom rettsprosessen. Dersom navnene og geolokaliserende opplysninger blir kjent for trusselutøver, vil det gjøre det vesentlig enklere for trusselutøver å lokalisere den trusselutsatte og barna. Dette løses i dag ved at den trusselutsatte og barna får rettens tillatelse til å benytte sitt gamle navn i retten. Dette er ikke lovregulert og blir nå løst fra sak til sak. Videre kan det i slike saker være nødvendig å føre vitner; for eksempel ansatte i kommunale tjenester som kan si noe om barnas trivsel og velvære. Det er da viktig at vitnets navn, adresse og informasjon om hvilken kommune vitnet arbeider i ikke kommer frem i retten, ettersom dette vil si noe om hvilken kommune den trusselutsatte foreldereren og barna bor i. utfordringer knyttet til identifisering av vitner løses p.t. fra sak til sak, og er avhengig av samarbeidsvilje fra retten samt trusselutøver og dennes advokat.

---

² Tilgjengelig på: <https://www.skatteetaten.no/deling/tilgang/folkeregisteret/privatperson/>.

³ Muligheten for å gjøre oppslag i folkeregisteret for privatpersoner er en del av prosjektet for modernisering av folkeregisteret som eies av Skatteetaten.

⁴ På side 16 annet avsnitt.

Det understrekes at dersom den trusselutsatte forelderens og barnas oppholdssted blir kjent for trusselutøveren, vil det i beste fall medføre at den trusselutsatte forelderens og barna vil måtte flytte og bytte navn på nytt, med den belastningen det medfører. I verste fall kan det medføre at den trusselutsatte og/eller barna blir utsatt for bortføring, grov vold – eller i ytterste konsekvens – drap. Kripos mener derfor at det er viktig at trusselutsatte som bor på adressesperre får anledning til å opptre under gammelt eller fiktivt navn i retten og at det blir anledning til anonym vitneførsel også i saker som reises i henhold til barneloven kapittel 7 avsnitt III. Den trusselutsatte og barnas rette navn bør oppgis til retten uten at partene har rett til innsyn og uten at opplysningene føres i rettsboken, jf. forslag til tvisteloven § 13-6 første ledd annet punktum og § 14-1 tredje ledd.

Kripos kan om ønskelig bidra med ytterligere informasjon om ovennevnte problemstillinger.

2. Til punkt 4, bevisplikt – bruk av interne straffesaksdokumenter i sivile saker

a. Innledning

Departementet foreslår endringer i tvisteloven for å åpne for at interne straffesaksdokumenter kan skjermes i forbindelse med sivile saker, slik de kan i straffesaker etter straffeprosessloven. Videre foreslås unntak for tilgang til andre opplysninger som faller utenfor reglene om innsyn i straffesaker.

Kripos støtter departementets forslag om unntak fra bevisplikten i sivile saker for straffesaksopplysninger som må anses som interne. Kripos støtter videre tilsvarende unntak for andre opplysninger som etter gjeldende rett kan holdes utenfor straffesakens opplysninger⁵. I tillegg tar Kripos til orde for unntak fra bevisplikten for straffesaksopplysninger i den grad slike kan unntas fra innsyn etter straffeprosesslovens regler.

Kripos støtter et eget bevisfritak i tvisteloven som rammer opplysninger partene verken har rett til innsyn i etter straffeprosessloven eller kan kreve utlevert etter politiregisterloven, jf. høringsnotatet side 35. Et slikt fritak vil omfatte opplysninger som faller utenfor innsynsgjenstanden, herunder opplysninger som anses interne, samt straffesaksopplysninger som etter regler i straffeprosessloven mv.⁶ kan unntas fra innsyn. Etter vår oppfatning, og som begrunnet nedenfor, kan et slikt bevisfritak ikke anses for å være for vidtrekkende.

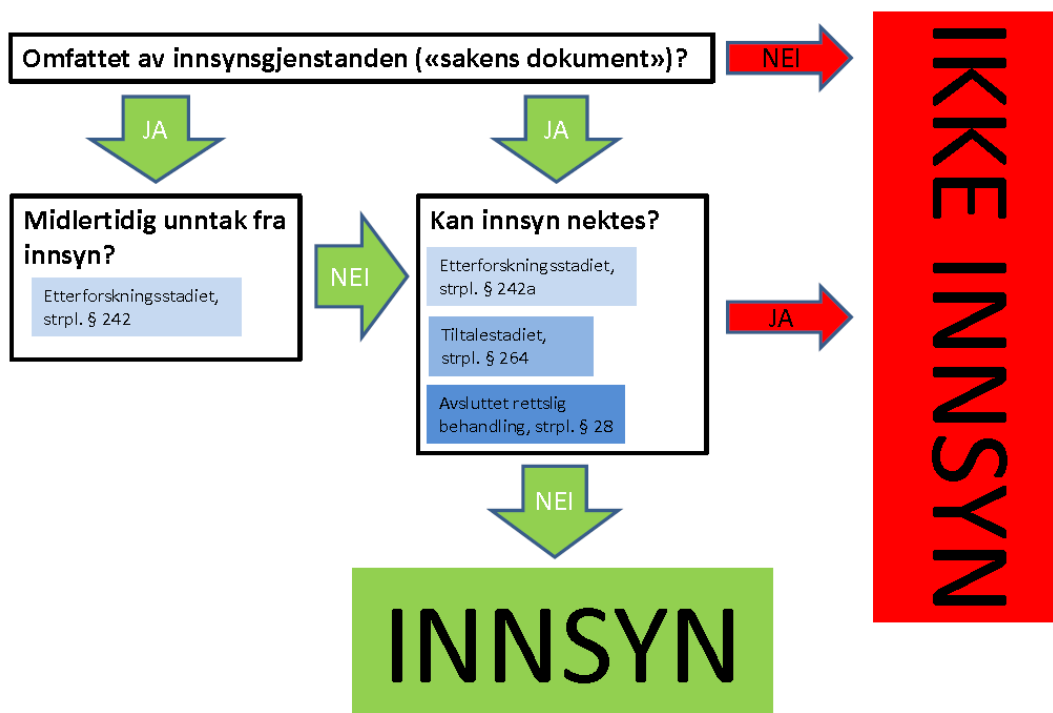
b. Interne dokumenter i straffesaker og andre straffesaksopplysninger

Spørsmålet om innsyn etter straffeprosessloven består i hovedsak av tre spørsmål, og kan overordnet fremstilles slik:

---

⁵ Benevnelsen kan med fordel benyttes i stedet for det noe antikvariske begrepet "sakens dokumenter", se for øvrig NOU 2016:24 punkt 12.4.1.2.

⁶ Jf. straffeprosessloven §§ 28, 242, 242a, 264, 264a og 267, påtaleinstruksen kapittel 16 og politiregisterforskriften kapittel 27.

Det er etter Kripas' vurdering viktig å beholde muligheten til å holde visse opplysninger tilknyttet straffesaken utenfor innsynsgjenstanden, idet en slik løsning best ivaretar hensynet til forutberegnelighet og sikkerhet ved behandling av sensitiv informasjon. Disse synspunktene fikk senest gjennomslag i Prop.147 L (2012-2013) (Endringer i straffeprosessloven mv. (behandling og beskyttelse av informasjon)) kapittel 4. I den grad opplysninger likevel anses omfattet av innsynsgjenstanden, finnes det vektige hensyn som begrunner adgangen til unntak fra innsyn på ulike stadier av straffesaken. Vi vil i den sammenheng særlig fremheve hensynene bak straffeprosessloven § 242a⁷, samt henvisningene til denne bestemmelsen i samme lovs §§ 28 og 264. Hensynene bak gjeldende begrensninger i innsynsretten i straffesaker gjør seg tilsvarende gjeldende for spørsmålet om tilgang til slike opplysninger med utgangspunkt i sivil sak.

Systembetraktninger taler for at muligheten for å beskytte slike opplysninger bør være den samme etter begge prosesslovene, og som departementet er inne på vil det være uheldig dersom en part i en sivil sak kan få tilgang til opplysninger vedkommende ikke har krav på i straffesaken. For å kunne ivareta ovennevnte systemhensyn, er det viktig at nye regler om bevisfritak i tvisteloven ikke utformes slik at innsynsgjenstanden gis en annen avgrensning enn i straffeprosessen. Frem til nå har opplysninger som ikke omfattes av saksopplysningsbegrepet i straffeprosessloven vært definert gjennom rettspraksis, hvilket har gitt rom for en dynamisk rettsutvikling på området.

Videre i denne sammenhengen vil Kripas også nevne rettsutviklingen hva gjelder politiets sikring av store informasjonsmengder fra databærere⁸, samt opplysninger om/fra bruk av skjulte tvangsmidler omfattet av særlig taushetsplikt etter strpl. § 216i⁹.

⁷ Jf. Prop.147 L (2012-2013) punkt 4.2.2 og 4.6 flg., samt Ot.prp. nr. 24 (2002-2003).

⁸ Jf. de såkalte "speilkopi"-avgjørelsene; Rt. 2011 s. 1188, Rt. 2013 s. 968, HR-2018-1901-U m.fl.

⁹ Jf. Rt. 2004 s. 2023, Rt. 2005 s. 1137.

Kripos mener på denne bakgrunn at endrede regler om bevis tilgang i sivile saker bør hensynta en fortsatt rettsutvikling på straffeprosessens område.

c. Tilgang til andre opplysninger som faller utenfor innsyn i straffesaker

Kripos har som behandlingsansvarlig for sentrale politiregistre ved flere anledninger sett eksempler på at det etterspørres opplysninger fra registrene til bruk i sivile saker, eksempelvis fra politioperativt register. Vi har tidligere løftet spørsmålet om adgangen til å utlevere taushetsbelagte registeropplysninger til bruk i sivile saker til departementet. Denne problemstillingen er særlig relevant for opplysninger som partene i en sivil sak ikke har rett til innsyn i etter bestemmelsene i politiregisterloven § 49 og særbestemmelser i det enkelte register i politiregisterforskriften del 11, og som ikke kan utleveres etter politiregisterlovgivningens hjemler for utlevering. Kripos mener derfor at det bør tas inn unntak fra innsynsretten i loven, både for opplysninger som en part ikke kan kreve å få utlevert, og for opplysninger som partene ikke har innsynsrett i etter politiregisterloven eller politiregisterforskriften. Kripos gjør oppmerksom på at utleveringsbestemmelsene i politiregisterloven kapittel 5 og 6 er såkalte "kan"-bestemmelser. Det er således ingen som kan kreve at det utleveres opplysninger etter disse bestemmelsene.

Vi stiller spørsmål ved om forslaget om å tilføre et unntak for domstolens behandling av sivile tvister i politiregisterloven § 30 første ledd er vidtrekkende nok, da en avveining etter tvisteloven § 22-3 i så tilfelle vil være avgjørende for om opplysningene kan føres som bevis i den sivile saken. Reglene om taushetsplikt, den registrertes rett til innsyn i opplysninger, og adgangen til å utlevere opplysninger underlagt taushetsplikt i politiregisterloven er fastsatt på bakgrunn av avveininger mellom hensynet til å beskytte den opplysningene gjelder og politiets arbeid, og rettighetene til de registrerte og andre som kan ha et berettiget behov for tilgang til opplysningene. Ved en ytterligere interesseavveining etter tvisteloven § 22-3 er det en fare for at andre interesser enn de lovgiver har lagt til grunn ved vedtakelsen av politiregisterloven blir avgjørende, herunder at hensynet til de registrertes personvern og opplysninger som er taushetsbelagt av hensynet til politiets arbeid og metoder ikke tillegges nødvendig vekt.

For tilgang til opplysninger i politiets registre, utenom i straffesak, kan det for eksempel vises til reglene for innsyn i og utlevering av opplysninger fra politioperativt register og kriminaletterretningsregisteret. Slike opplysninger vil det være en begrenset rett til innsyn i, og adgangen til å utlevere opplysninger fra registrene er også regulert i egne bestemmelser i politiregisterforskriften.¹⁰ Dersom opplysninger fra kriminaletterretningsregisteret kan kreves fremlagt til bruk i en sivil sak etter en interesseavveining etter tvisteloven § 22-3 kan det medføre at de strenge reglene for innsyn i og utlevering fra registeret omgås. Opplysningene kan være underlagt taushetsplikt av hensyn til politiets spanings- og etterretningsvirksomhet, jf. politiregisterloven § 23 annet ledd, og unntatt innsynsretten for eksempel av hensyn til vern av andre personer, slik som politiets informanter, jf. politiregisterloven § 49 siste ledd nr. 2. Det vil således kunne medføre en betydelig risiko for politiets arbeid, og for sikkerheten til de involverte, dersom innsyns- og utleveringsreglene vil kunne omgås ved utlevering av opplysningene til bruk i en sivil sak.

---

¹⁰ Se politiregisterforskriften §§ 47-9 og 47-11 jf. politiregisterloven § 49 fjerde ledd om utlevering av opplysninger fra og innsyn i kriminaletterretningsregisteret, og politiregisterforskriften §§ 53-8, 53-10 og 53-12 om politioperativt register.

Det samme gjelder ved spørsmål om bruk av opplysninger fra politioperativt register i sivile saker. Opplysninger i politioperativt register kjennetegnes ved at de i stor grad registreres fortløpende av operasjonssentralen, på bakgrunn av hva som meldes inn fra polititjenestemennene på stedet, eller på bakgrunn av telefonsamtaler med privatpersoner.¹¹ Det føres ingen objektiv kontroll av opplysningenes riktighet, og kravet til korrekthet er oppfylt dersom opplysningene er gjengitt slik kilden ga dem, jf. politiregisterloven § 6 siste ledd første punktum og politiregisterforskriften § 5-2. I lys av opplysningenes karakter mener Kripos at det er grunn til å stille spørsmål ved om mange av opplysningene i registeret er egnet til å opplyse en sivil sak.

Dersom politiregisterloven § 30 første ledd endres, med den konsekvens at avveiningen etter tvisteloven § 22-3 blir avgjørende, mener Kripos at det bør gis veiledning om den konkrete interesseavveiningen i forarbeidene. I dag er adgangen til å gi samtykke etter bestemmelsens annet ledd delegert.¹² For å sikre en ensartet praksis der adgangen til å utlevere opplysninger til bruk i sivile saker er delegert til politidistriktene og særorganene bør det gis tydelige retningslinjer for det skjønnet som må utøves. Videre mener Kripos at adgangen til å samtykke til føring av taushetsbelagte opplysninger som det ikke er adgang til å gi innsyn i eller utlevere, i så tilfelle må være svært snever.

3. Til punkt 10, strømming av rettsmøter på domstolens nettsider

Høyesterett har i brev til departementet av 30. april 2020 kommet med innspill til behov for en hjemmel for å kunne strømme rettsmøter på permanent basis.

Departementet viser til at det er noe usikkert om rettspleielovunntaket i personopplysningsloven § 2 annet ledd bokstav er ment å omfatte domstolers strømming. Det foreslås uansett et uttrykkelig lovgrunnlag for strømming. Kripos påpeker at uavhengig av om departementet kommer til at rettspleielovunntaket får anvendelse eller ikke, anses det hensiktsmessig med en lovregulering. Filming og samtidig visning av opptakene for et publikum er et inngrep overfor dem som omfattes av opptakene, og det er stort potensiale for videre spredning ut over strømmingen. En lovregulering vil også være i tråd med gjeldende personvernprinsipper der det utøves offentlig myndighet, og vil gjøre rettstilstanden mer forutberegnelig for rettens aktører som omfattes av strømmingen.

Dersom departementet kommer til at rettspleielovunntaket får anvendelse, og at bestemmelsene i personopplysningsloven og personvernforordningen således ikke kommer til anvendelse, bør departementet vurdere behovet for utfyllende bestemmelser om informasjonssikkerhet, rettigheter til de registrerte som filmes osv., tilsvarende bestemmelsene om dette i personopplysningsloven. Ved strømming mister domstolen kontroll på opplysningene, for eksempel gjennom muligheten tilhørere har til å ta skjermbilder, opptak av strømmingen mv. Det anses derfor nødvendig å sikre at opptakene behandles på en sikker måte, og at personer som filmes sikres nødvendig vern.

---

¹¹ Jf. politiregisterloven § 10 og politiregisterforskriften § 53-6.

¹² Adgangen til å gi samtykke etter tvisteloven § 22-3 annet ledd er til orientering delegert ved forskrift fra Justis- og beredskapsdepartementet til Politidirektoratet for saker på direktoratets forvaltningsområde (Jf. FOR-2019-03-07-192) og til Riksadvokaten for saker innenfor Riksadvokatens ansvarsområde (Jf. FOR-2019-03-07-193). Det er i begge forskriftene fastslått at myndigheten kan delegeres videre. Politidirektoratet har delegert denne myndigheten til politimestrene og sjefene for særorganene i brev av 18. juni 2019 (Politidirektoratets referanse 201902205). Tilsvarende delegasjon er gitt fra Riksadvokaten til politimestrene i brev av 22. mai 2019 (Riksadvokatens referanse 2019/00073-004 ABG007 847).

Forslaget legger opp til at det bør være adgang til å strøkke så langt det ikke gjelder begrensninger i offentligheten. Kripas understreker viktigheten av at det gjøres en reell offentlighetsvurdering i forkant av et rettsmøte, da strømming forutsetter gjengivelse i sanntid og mulighet for stor spredning av materiale, noe det også pekes på i høringsnotatet. Kripas antar at hovedregelen i straffesaker vil være at de ikke kan strømmes, og det samme vil gjelde i en rekke sivile saker, for eksempel der det tas inn opplysninger fra straffesaker eller innhentes opplysninger fra politiet for øvrig, jf. punkt 2 over.

Høringsnotatet viser til at betenkelighetene med strømming kan avhjelpes ved at prosessfullmektigene omtaler personer i anonymisert form og ikke leser opp sensitive opplysninger under dokumentasjonen, i saker der det ikke er umiddelbar bevisførsel. Kripas stiller spørsmål ved hvorvidt dette er en gjennomførbar løsning, da det skal svært mye til før personopplysninger er anonymiserte. Kombinert med andre opplysninger i saken skal det lite til før en kobling av tilgjengelige opplysninger gjør at en part eller andre som omtales kan identifiseres. Vi kan derfor vanskelig se at forslag til tiltak for å avhjelpe personvernulempen vil oppfylle kravene til behandling av anonyme opplysninger. Kripas antar derfor at saker der det anses nødvendig å anonymisere parter i sin helhet ikke bør strømmes.

Med hilsen

Ketil Haukaas

assisterende Sjef Kripas

Dokumentet er elektronisk godkjent uten signatur.

Saksbehandler:

Emilie Hornfelt Paulsen

rådgiver

Kopi: Det nasjonale statsadvokatembetet